ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **J. Š.**, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství Zlínského kraje,** se sídlem J. A. Bati 5637, Zlín, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 10. 2011, č. j. 57 A 46/2011 - 37,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1.] Žalobce (dále „stěžovatel“) brojí včas podanou kasační stížností (*poznámka NSS*: označenou chybně jako „odvolání“) proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně, jímž soud zamítl návrh na ustanovení zástupce a vyzval jej k předložení plné moci advokáta, který ho bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 7. 2011, č. j. 57 A 46/2011 - 24, případně aby doložil doklad o právnickém vzdělání.

[2.] Usnesení napadené nyní projednávanou kasační stížností krajský soud odůvodnil tím, že stěžovatele výzvou ze dne 3. 8. 20011 (č. l. 32; *poznámka NSS*: soud chybně uvedl datum 6. 3. 2008) vyzval, aby ve lhůtě 2 týdnů předložil vyplněný formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a dále aby doložil vyčíslení skutečných nákladů na bydlení, tj. nájemné a pravidelné úhrady za služby bezprostředně spojené s užíváním bytu. Současně ho poučil, že pokud ve lhůtě 2 týdnů požadované údaje nedoloží, soud návrh na ustanovení advokáta a na osvobození od placení soudního

poplatku zamítne. Protože stěžovatel na tuto výzvu nijak nereagoval, soud návrh na ustanovení zástupce zamítl.

[3.] Stěžovatel v kasační stížnosti popírá, že by obdržel od soudu listovní zásilku. Bydlí totiž na samotě mimo obslužnost České pošty, která mu nevozí ani oznámení o uložení zásilky. Přitom prý některé pracovnice uvádějí na obsílkách, že vložily oznámení o uložení zásilky do schránky, což není pravda. Protože se stěžovateli ztrácejí zásilky, podal trestní oznámení. Nemůže nést odpovědnost za to, že mu pošta nedoručuje zásilky. Ve dvou případech soudy již ostatně zrušily nabytí právní moci v exekučním řízení právě z důvodu chybějícího doručení. Stěžovatel žádá opakovaně o ustanovení právního zástupce a o prominutí zaplacení soudního poplatku, jelikož si není vědom toho, že by obdržel jakoukoliv výzvu před doručením napadeného usnesení.

[4.] Co se týká podmínek řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud netrval, s ohledem na specifický charakter napadeného usnesení krajského soudu, na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem. Jak se totiž tento soud vyjádřil již dříve, pokud je cílem kasační stížnosti přezkoumání rozhodnutí, týkajícího se zaplacení soudního poplatku a ustanovení zástupce, pak by se uplatňováním požadavku na uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost, resp. trváním na povinném zastoupení advokátem, jen řetězil problém, jenž má být rozhodnutím o této kasační stížnosti vyřešen (viz rozsudky ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, či ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, dostupné na www.nssoud.cz).

[5.] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody v kasační stížnosti uvedenými, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[6.] Z kasační stížnosti je patrno, že jediná námitka se týká údajného nedoručení shora citované výzvy krajského soudu ze dne 3. 8. 2011.

[7.] Z obsahu spisu ke kasační námitce plyne, že citovaná výzva krajského soudu ze dne 3. 8. 2011 byla doručována na adresu trvalého pobytu stěžovatele, nicméně jelikož adresát nebyl na této adrese zastižen a neměl zde ani schránku (č. l. 33), byla tato písemnost doručena vyvěšením na úřední desce soudu podle ustanovení § 50 odst. 2 občanského soudního řádu (o. s. ř.).

[8.] K tomu je třeba poukázat na znění ustanovení § 50 o. s. ř., které v daném případě krajský soud aplikoval (§ 64 s. ř. s.), a podle něhož platí, že „(1) *Nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.* (2) *Nelze-li doručit podle odstavce 1, doručující orgán písemnost vrátí odesílajícímu soudu a v místě doručení o této skutečnosti zanechá písemné oznámení. Odesílající soud doručí písemnost vyvěšením na úřední desce soudu; písemnost se považuje za doručenou desátým dnem po vyvěšení. Stejně se postupuje, nelze-li v místě doručení zanechat oznámení; § 49 odst. 7 se použije obdobně.*“

[9.] V nyní projednávané věci je z obálky předmětné zásilky (výzva z 3. 8. 2011) patrno, že stěžovatel nebyl na adrese svého trvalého pobytu zastižen a jelikož zde nemá schránku, byla zásilka vrácena soudu. O této skutečnosti bylo zanecháno písemné oznámení v místě doručení. Následně byla tato výzva oznámena na úřední desce soudu, a to v době od 15. 9. 2011 do 17. 10. 2011. Postup podle citovaného ustanovení § 50 odst. 2 o. s. ř. byl tedy

z formálního hlediska dodržen. Argumentace stěžovatele je nicméně založena na polemice, zpochybňující fakticitu oznámení o uložení zásilky, jelikož tvrdí, že mu pošta vůbec nedoručuje zásilky, jelikož bydlí mimo její „obslužnost“.

[10.] K tomu soud nejprve konstatuje, že zjevně není pravdivé tvrzení, podle něhož pošta stěžovateli bydlícímu na samotě vůbec nedoručuje zásilky, tzn. že mu nevozí poštu ani oznámení o uložení zásilky. Z obsahu soudního spisu je totiž patrno, že stěžovateli bylo např. na adrese jeho trvalého pobytu dne 14. 10. 2011 doručeno usnesení Krajského soudu v Brně (č. l. 38).

[11.] Stěžovatel se proto mýlí, pokud tvrdí, že mu pošta vůbec nedoručuje zásilky. Jak plyne z informací zaznačených na písemnostech zasílaných stěžovateli, stěžovateli nelze doručit podle ustanovení § 50 odst. 1 o. s. ř. vhozením do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, a to z toho důvodu, že žádnou schránku nemá. Proto doručující orgán musí postupovat podle odst. 2 cit. ustanovení a v místě doručení pouze zanechá písemné oznámení; k samotnému doručení dochází vyvěšením na úřední desce soudu. Skutečnost, že nemá schránku, stěžovatel v kasační stížnosti nepopřel a nedoložil ani žádné důkazy, kterými by prokázal, že mu pošta skutečně nedoručuje zásilky, jak sám avizoval. Krajský soud jej přitom k předložení těchto důkazů dne 24. 10. 2011 vyzval (č. l. 43a), nicméně jelikož ani při doručování této výzvy nebyl stěžovatel zastižen, byla rovněž doručena podle ustanovení § 50 odst. 2 o. s. ř., tzn. vyvěšením na úřední desce soudu.

[12.] Za těchto okolností Nejvyšší správní soud nemohl shledat kasační stížnost důvodnou, jelikož stěžovatel nedokázal jakkoliv přesvědčivě zpochybnit zákonnost postupu krajského soudu při doručování předmětné výzvy ze dne 3. 8. 2011 a jeho argumentace se zdejšímu soudu jeví jako značně účelová. Proto soud konstatuje, že kasační stížnost není důvodná, a proto byla zamítnuta (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[13.] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch, a úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. února 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu